ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Tomáše Rychlého a Mgr. Lenky Krupičkové v právní věci žalobce: **V. K.**, zast. Mgr. Vratislavem Polkou, advokátem se sídlem Vinohradská 1233/22, Praha 2, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 9. 1. 2018, č. j. MV-96769-4/SO-2017, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 27. 3. 2018, č. j. 15 A 44/2018 - 24,

takto:

Usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 27. 3. 2018, č. j. 15 A 44/2018 - 24, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem (dále jen „krajský soud“), kterým bylo dle § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) ve spojení s § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., České národní rady o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), řízení o žalobě a návrhu na přiznání odkladného účinku zastaveno.

[2] Žalobou směřoval proti shora označenému rozhodnutí žalované (dále jen „rozhodnutí žalované“), kterým bylo zamítnuto odvolání stěžovatele a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 7. 6. 2017, č. j. OAM-33103-23/DP-2015, jímž se jeho žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu dle § 44a zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců, ve znění účinném pro projednávanou věc (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), za účelem podnikání – OSVČ zamítá a platnost povolení k dlouhodobému pobytu se neprodlužuje dle § 44a odst. 3 ve spojení s § 35 odst. 3 a § 37 odst. 2 písm. b) s odkazem na § 56 odst. 1 písm. g) ve spojení s § 9 odst. 1 písm. g) téhož zákona, neboť je zařazen do informačního systému vytvořeného státy, které jsou vázány mezinárodními smlouvami o odstraňování kontrol na společných hranicích, za účelem získání přehledu o cizincích, jimž nelze umožnit vstup na území smluvních států.

I. Vymezení věci

[3] Krajský soud nejprve zkoumal, zda jsou v dané věci splněny podmínky řízení, mezi které patří i povinnost uhradit soudní poplatek za žalobu a návrh na přiznání odkladného účinku, a to ve výši 3 000 Kč podle položky 18 bod 2 písm. a) sazebníku poplatků, který tvoří přílohu k zákonu č. 549/1991 Sb., a poplatek ve výši 1 000 Kč dle položky 20 sazebníku poplatků.

[4] Dle § 2 odst. 2 písm. a) zákona o soudních poplatcích je poplatníkem soudního poplatku ve věcech správního soudnictví ten, kdo podal žalobu nebo jiný návrh, kterým se zahajuje řízení. U poplatku za řízení vzniká poplatková povinnost podáním žaloby a tímto okamžikem je též poplatek splatný [§ 4 odst. 1 písm. a) a § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích].

[5] Stěžovatel ani jednu z poplatkových povinností při podání žaloby obsahující návrh na přiznání odkladného účinku nesplnil, tudíž jej soud prostřednictvím jeho zástupce dvěma samostatnými výzvami ze dne 14. 2. 2018, č. j. 15 A 44/2017-18 a č. j. 15 A 44/2018 - 19, vyzval k jejich zaplacení a poučil jej, že řízení bude zastaveno, pokud poplatky nebudou ve lhůtě 15 dnů od doručení výzev zaplaceny.

[6] Obě výzvy byly zástupci stěžovatele řádně doručeny do datové schránky dne 24. 2. 2018, jak vyplývá z potvrzení o dodání a doručení do datové schránky založeného v soudním spisu. Posledním dnem lhůty k zaplacení soudních poplatků bylo pondělí 12. 3. 2018, jakožto nejbližší následující pracovní den následující po neděli 11. 3. 2018. Kontrolou v účtárně soudu bylo zjištěno, že ve stanovené lhůtě nebyly soudní poplatky na účet soudu uhrazeny, neboť byly na účet soudu připsány až dne 14. 3. 2018.

[7] Jelikož stěžovatel i přes doručené výzvy soudu neuhradil soudní poplatky ve stanovené lhůtě, došlo k marnému plynutí lhůty pro zaplacení soudních poplatků. Soud připomněl, že v souladu s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, větou poslední, se k zaplacení poplatků po marném uplynutí lhůty nepřihlíží, neboť z hlediska včasnosti splnění poplatkové povinnosti je rozhodný ten den, kdy je částka soudního poplatku skutečně připsána na účet soudu (srov. rozsudek NSS ze dne 12. 4. 2012, č. j. 9 Afs 7/2012 - 49).

[8] Dle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích bylo řízení o žalobě a o návrhu na přiznání odkladného účinku zastaveno.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[9] Proti usnesení krajského soudu brojí stěžovatel kasační stížností z důvodu dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.

[10] Namítá, že nebyly splněny zákonné podmínky pro zastavení řízení o žalobě pro včasné neuhrazení soudního poplatku.

[11] Jak jasně vyplývá z doložených příjmových dokladů, soudní poplatek ve výši 3 000 Kč i 1 000 Kč stěžovatel uhradil na účet krajského soudu, a to poslední den lhůty, dne 12. 3. 2018. Tvrdí-li krajský soud v odůvodnění napadeného usnesení, že poslední den lhůty pro zaplacení obou soudních poplatků marně uplynul právě v pondělí 12. 3. 2018, kdy kontrolou v účtárně bylo zjištěno, že soudní poplatek k tomuto datu nebyl na účet soudu uhrazen, ale stalo se tak až dne 14. 3. 2018, kdy byly poplatky připsány na účet, je to tvrzení v rozporu se skutečností.

[12] Poplatky byly uhrazeny v hotovosti dne 12. 3. 2018 na pokladně příslušného krajského soudu, což stěžovatel doložil kopiemi příjmových pokladních dokladů. Jednoznačně se dostaly do dispozice soudu. Skutečnost, že je případně účetní zavedla do systému, resp. připsala na účet soudu až dne 14. 3. 2018, nic nemůže změnit na tom, že poplatky byly uhrazeny včas.

[13] Navrhuje usnesení krajského soudu zrušit a věc mu vrátit k dalšímu řízení.

[14] Žalovaná se ke kasační stížnosti nevyjádřila.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[15] Nejvyšší správní soud posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost byla podána včas, jde o rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná, a stěžovatel je zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Poté přezkoumal napadené usnesení krajského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů, ověřil, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

[16] Dle § 2 odst. 2 písm. a) zákona o soudních poplatcích je ve věcech správního soudnictví poplatníkem poplatku za řízení ten, kdo podal žalobu nebo jiný návrh, kterým se zahajuje řízení. U poplatku za řízení vzniká poplatková povinnost podáním žaloby a tímto okamžikem je též poplatek splatný [§ 4 odst. 1 písm. a) a § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích].

[17] Ze soudního spisu bylo zjištěno, že stěžovatel neuhradil soudní poplatek za žalobu ani za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě spolu s těmito podáními, proto ho soud vyzval k jejich úhradě.

[18] Dne 14. 2. 2018 byla do datové schránky zástupce stěžovatele odeslána dvě usnesení, a to usnesení č. j. 15 A 44/2018 - 18 a č. j. 15 A 44/2018 - 19 s výzvou, aby ve lhůtě do 15 dnů od doručení usnesení uhradil soudní poplatek za žalobu ve výši 3 000 Kč se specifickým symbolem 001 a za návrh na přiznání odkladného účinku ve výši 1 000 Kč se specifickým symbolem 002. Součástí bylo poučení o možném přiznání osvobození od soudních poplatků, způsobech úhrady soudních poplatků i o zastavení řízení, jestliže poplatek nebude ve stanovené lhůtě zaplacen.

[19] Daná usnesení byla zástupci stěžovatele doručena fikcí, a to dne 24. 2. 2018. Poslední den lhůty pro včasnou úhradu soudních poplatků byl 12. 3. 2018.

[20] Z úředního záznamu ze dne 7. 3. 2018 vyplynulo, že krajský soud v účtárně zjistil, že do 5. 3. 2018 nebyly poplatky uhrazeny. V záznamech o složení (viz č. l. 21 a 22) bylo uvedeno, že oba soudní poplatky byly u příslušného peněžního ústavu uhrazeny dne 14. 3. 2018.

[21] Na základě takto zjištěného skutkového stavu krajský soud řízení zastavil.

[22] Dle judikatury Ústavního soudu (např. nález ze dne 1. 6. 1998, sp. zn. II. ÚS 310/97): „[N]*elze než platbu soudního poplatku učiněnou v hotovosti na pokladně soudu v poslední den lhůty považovat za platbu učiněnou řádně a včas u oprávněného subjektu…*“

[23] Z příjmových dokladů ze dne 12. 3. 2018, č. 2018/PP/43 a č. 2018/PP/42, doložených zástupcem stěžovatele i krajským soudem vyplynulo, že zástupce stěžovatele uhradil oba soudní poplatky u krajského soudu dne 12. 3. 2018. Příjmové pokladní doklady byly opatřeny razítkem krajského soudu a podpisy pokladníka a osoby, která doklady schválila a zaúčtovala; byl na nich uveden účel: SOP 15 A 44/2018 - 18, což odpovídá spisové značce daného řízení u krajského soudu. Do poznámky byly rovněž vepsány i specifické symboly – 001 a 002.

[24] Chybou, kterou nelze přičítat stěžovateli, byla platba zaúčtována později, a proto je na záznamech o složení ve spisu krajského soudu uvedeno pozdější datum, než kdy byla platba skutečně provedena, tedy 14. 3. 2018 namísto 12. 3. 2018.

[25] Soudní poplatky za žalobu i návrh na přiznání odkladného účinku žalobě byly stěžovatelem uhrazeny poslední den stanovené lhůty, tj. včas. Usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku je nezákonné.

IV. Závěr a náklady řízení

[26] Nejvyšší správní soud z výše uvedených důvodů v souladu s § 110 odst. 1 s. ř. s. rozhodnutí krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Dle § 110 odst. 4 s. ř. s. je krajský soud vázán právním názorem uvedeným v tomto rozsudku.

[27] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne krajský soud v novém rozhodnutí, jak je stanoveno v § 110 odst. 3 s. ř. s.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. července 2018

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu